

De Universele Verklaring van de Rechten van de Mens bestaat 70 jaar in december 2018.

Namens BZK sprak ik drie mensen over wat de UVRM voor hen betekent. Dit is het eerste portretje, waarin **Eva Westerhoff** openhartig vertelt waarom artikel 1 haar zo na aan het hart ligt.

“Mijn westerse naam, die ik dank aan mijn adoptieouders, zorgt regelmatig voor een verrassing, als ik ergens binnen kom. Minieme reacties verraden dat mensen mijn huidskleur en mijn afkomst niet verwachten. Niet alleen hierom ligt artikel 1 van de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens - het recht op gelijke behandeling - mij zeer na aan het hart. Want behalve dat ik van oorsprong uit Indonesië kom, ben ik onder meer doof en slechtziend. Het recht om te mogen zijn wie ik ben, en het recht op toegankelijke communicatie, zijn daarom leidende thema’s in mijn leven. Daarvoor

is de UVRM heel belangrijk maar ook wat er op volgde: het VN-verdrag voor de rechten van mensen met een beperking. De laatste jaren, tot en met de ratificatie in 2016, ben ik nauw betrokken geweest bij het proces. Toen de wet door de Eerste Kamer kwam, heb ik wel een paar traantjes weggepinkt. Wat een voorrecht dit te mogen en kúnnen doen. Dus reken maar dat ik de zeventigste verjaardag van de UVRM met volle overtuiging zal meevieren!” **Eva Westerhoff** is belangenbehartiger voor mensen met een beperking en expert digitale inclusie en toegankelijkheid, en een van de deelnemers van het BZK-congres 70 jaar.

Harald Bergmann, burgemeester van Middelburg, vertelde me voor dit mini-portret over wat ‘vrijheid’ in zijn stad betekent, al eeuwenlang. Tweede portretje in de serie naar aanleiding van 70 jaar Universele Verklaring van de Rechten van de Mens.

“Ik ben de trotse burgemeester van een stad waar de vrijheid om te zijn wie je bent, al eeuwenlang in het DNA van de inwoners is opgeslagen. In de Tachtigjarige Oorlog, de Eerste Wereldoorlog, en de afgelopen jaren zochten mensen hun toevlucht in Middelburg. Ze vonden er onderdak én een luisterend oor. Die levenshouding past bij ons. Niet voor niets worden hier eens in de 2 jaar de ‘Four Freedoms Awards’ uitgereikt. Een eerbetoon aan mensen die een speciale invulling geven aan de 4 vrijheden van Franklin D. Roosevelt uit 1941: de vrijheid van meningsuiting en

godsdienst en de vrijwaring van gebrek en angst. Grondrechten die mede de basis vormden voor de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens. Na de aanslag op ‘Charlie Hebdo’ in 2015 sprak ik voor het stadhuis bezorgde inwoners toe. Met de bedoeling dichterbij elkaar te gaan staan in plaats van te wijken voor de angst voor terreur. ‘Laten we Middelburg voortaan beleven als stad van vrijheden’, was mijn boodschap. Want dat koesteren we. Zeker ook volgende maand als we vieren dat de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens 70 jaar bestaat.” **Harald Bergmann** is burgemeester van Middelburg, woordvoerder mensenrechten voor het Congres van Lokale en Regionale Overheden van de Raad van Europa.

Het derde portretje dat ik schreef in de reeks ‘70 jaar UVRM’. Daarin vertelt **Yvonne Donders** onder meer hoe zij de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens gebruikt in haar onderwijs aan studenten van over heel de wereld.

“Welke drie rechten zouden we kunnen missen in de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens? En welke drie zou je ervoor in de plaats willen hebben? In mijn colleges leg ik deze vraag wel eens voor aan mijn studenten. Maar we komen er niet uit met elkaar. Nieuwe onderwerpen zijn doorgaans wel bij een bestaand recht onder te brengen. En op de vraag waarom je een recht zou willen verwijderen, vinden we in onze discussies geen antwoord. Daaruit blijkt voor mij de kracht van de Verklaring, na zeventig jaar nog springlevend! Een Verklaring die over grenzen heen gaat. Ik ervaar dat dagelijks met studenten van over heel

de wereld, die soms zeer uiteenlopende meningen hebben over mensenrechten. Door ze met elkaar te laten discussiëren, over de doodstraf bijvoorbeeld of over religieuze kleding dragen, zie je vaak meer begrip ontstaan voor elkaars mening. Zo hoop ik op het inzicht dat *alle* mensen rechten hebben, zo mooi vervat in de term ‘universeel.’” **Yvonne Donders** is hoogleraar internationale mensenrechten en culturele diversiteit aan de University of Amsterdam